

РЕШЕНИЕ

№ 5023

гр. София, 29.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 22.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **1769** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Т. Б. А., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в затворническо общежитие от закрит тип /ЗОЗТ/ „К.“ - Затвора – [населено място], срещу Заповед № 2/27.01.2021г. на Началника на Затвора-С., с която е отказано преместването му в затворническо общежитие от открит тип – З.“К.“.

Според жалбоподателя оспорената заповед е неправилна, като постановена в нарушение на процесуалните правила и закона. Посочва, че не е приложена правилно нормата на чл. 64, ал.1 от ЗИНЗС, тъй като е нарушен основен принцип на административния процес-принципа на истинност. Началникът на затвора е действал в рамките на оперативна самостоятелност, но формирал вътрешното си убеждение за липса на добро поведение, без да е преценил всички действителни факти. Не е конкретизирал липсата му в заповедта и е основал извода за това въз основа на становището на посочените в чл. 64, ал.1 от ЗИНЗС длъжностни лица, без да ги конкретизира. Поради това, не било възможно да се провери, само въз основа на заповедта дали са взети в предвид мненията и на трите визирани в закона лица. Оспорва извода за наличието на проблемна зона в отношението му към правонарушението. Навежда твърдения, че е преосмислил начина си на живот и приятелския си кръг и възнамерява коренно да ги промени. В своя полза посочва съзнателното и добросъвестното си участие в ресоциализационните

програми-продължава средното си образование, като редовно посещава учебните занятия и с желание усвоява учебния материал. Работи от 01.12.2020г. като чистач и е избран за „отговорник за вътрешния ред и дисциплина” на 8-ма група. Иска се отмяна на оспорената заповед.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят –редовно призован, както и пълномощникът му – адв.Б., не се явяват. По делото, на 09.06.2021г., е постъпила молба от процесуалния му представител адв.Б. Б., с която уведомява съда, че А. не желае лично да участва в съдебното заседание, поради което моли същият да не се конвоира до АССГ.

Ответникът – Началник на Затвора [населено място], редовно призован, се представлява от юрист Г., която оспорва жалбата. В постъпило по делото на 22.06.2021г. от юрисконсулт М. писмено становище. жалбата се оспорва като неоснователна и се моли същата да бъде отхвърлена. Поддържа се, че заповедта е материално законосъобразна, като при издаването ѝ не са допуснати процесуални нарушения и е съобразена с целта на закона. В производството се претендира юрисконсултско възнаграждение. В позицията си по същество, процесуалния представител на ответника моли за отхвърляне на жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Т. Б. А. е постъпил в Затвора – [населено място] на 20.02.2020г., след преместването му от Затвора-гр.Б.. С начало 27.07.2019г. по отношение на жалбоподателя, на основание чл.68, ал.1 от НК, е приведено в изпълнение наказание „лишаване от свобода” по НОХД № 7717/19г. по описа на Софийски районен съд /СРС/ и НОХД № 1181/17г. на Районен съд /РС/ В., в размер на 3 години лишаване от свобода с предварителен арест 1година, 6 месеца и 1 ден. След изтърпяване на това наказание, жалбоподателят ще изтърпява наказание от 5 месеца лишаване от свобода, определено с присъда, постановена по НОХД № 5422/19 г. на РС Бургас.

Първоначално определеният от съда режим е „строг”, считано от 19.12.2019г.

На 24.11.2020г. А. е подал молба вх. № 102321 с правно основание чл.64, ал.1 от ЗИНЗС до Началник на Затвора С.. В нея сочи, че желае да бъде преместен от Затворническо общежитие затворен тип /ЗОЗТ/ „К.” в Затворническо общежитие отворен тип /З./ „К.”. Твърди, че е изтърпял 1/4 от присъдата си, показал е, че се поправя и е дал доказателства за това с доброто си поведение, не е наказван и съдейства по всякакъв начин на администрацията-изпълнява заповедите, разпорежданията и задълженията си съвестно и точно. Стреми се да предотвратява конфликтите с лишените от свобода. Посочва, че е осъзнал вината си, приел е наказанието си и го счита за полезно за поправянето си.

Във връзка с така подадената молба е изготвено становище от гл. инспектор Р. Е. Д. – заместник – началник по режимно-охранителната дейност /ЗН РНОД/ на затвора [населено място] /л. 7 от делото/, в което е посочено, че не са налице данни за настъпили трайни позитивни поведенчески промени при л.св. А.. Не е снижен рискът от рецидив-64 т. Продължава корекционната дейност по преодоляване на дефицитите в проблемните зони „Отношение към правонарушението”, „Начин на живот и обкръжение” и „Умения за мислене” –ключови зони по отношение на степента на поправяне и превъзпитаване на дееца в М.. Становището е, че рискът от вреди е със средни стойности и резултатът от изпълнението на планираните дейности с л.св.А. все още не е достатъчен и се състои в спазване на наложеният му режим, правилата в М. и

отношението към персонала, но при засилен контрол и охрана. Изразено е отрицателно становище по отношение преместването на жалбоподателя в ЗО от открит тип.

Изготвено е и становище от гл. инсп. Й. Й.-началник ЗО ЗОЗТ „К.“ /л.9/ във връзка с молбата на л.св. Т. А. за прилагане разпоредбите на чл.64 от ЗИНЗС-прекатегоризиране в З.. В мотивите му е посочено, че са налице само формални предпоставки, съгласно чл. 64 от ЗИНЗС, т.к. видно от експертния доклад на инспектор социална дейност и възпитателна работа, лишеният от свобода е с относително дължимо поведение по време на престоя в ЗОЗТ „К.“. Поради това, че оценката на риска от рецидив при първоначалното изследване е 64 точки, като същите не са занижавани до момента на подаване на молбата, е установено, че не е налице промяна в нагласите, отнасящи се до отношение към правонарушението; начин на живот и обкръжение и уменията за мислене-лишеният от свобода не разпознава проблемите и е импулсивен. Сочи се, че не е установена съществена промяна по посока на провежданата корекционна работа. С тези мотиви е предложено желанието на А. да бъде уважено на по-късен етап, предвид и това, че същият не е награждаван, като и че режимът му не е заменен от строг на общ. Изразено е отрицателно становище по молбата.

По подадената молба е изготвен и доклад от инспектор от направление за социална дейност и възпитателна работа /СДВР/ – Д. С. /л. 10 от делото/, в който са посочени данни за възрастта, образованието, семейното положение, гражданството и етническата принадлежност и съдимостта на жалбоподателя. Във връзка с криминалното му минало е посочено, че търпи ефективно наказание лишаване от свобода и изтърпява наказание по НОХД №5422/2019г. в размер на 3 години лишаване от свобода на РС Бургас на осн. чл.25 и чл. 68 от НК, както и че чака изпълнение на наказание лишаване от свобода по чл. 195, ал.1 от НК в размер на 9 месеца. От доклада е видно, че началото на наказанието е от 27.07.2019г, строг режим от 19.12.2019г. В доклада се съдържат данни и за трудовата му заетост преди постъпването в затвора - пребивавал е около две години в Г., като е работил в автосервиз. След завръщането си от чужбина се занимава с автобояджийски услуги. Намеренията му са след освобождаването му отново да замине за чужбина. Изследвано е поведението на жалбоподателя по време на досегашния му престой - на територията на ЗОЗТ К.. Няма регистрирани нарушения на ЗИНЗС, не е награждаван, не е наказван. За учебната 2020/2021г. е записан на училище в 10 клас на СУ „Св.И. Р.“. След анализ на оценката на риска на правонарушителя, е посочено, че степента на риска от рецидив е среден-64т., като проблемни зони се открояват-„отношение към правонарушението“: отрича извършване, не разбира мотивите за криминалното си поведение, с криминални нагласи; „начин на живот и обкръжение“: наличие на контакти с криминално обременени лица, лесно се влияе и рисково поведение; „умение за мислене“: не разпознава проблемите, рискува, импулсивен е, неадекватно решаване на проблемите. Рискът от сериозни вреди е установен към средни стойности. Според доклада на инспектор СДВР, провежданата корекционна работа следва да бъде продължена. Предложено е молбата за преместване в условията на З. „К.“ да бъде одобрена на по-късен етап.

Изготвено е и становище от гл. инсп. Д. Г. - ръководител Направление „Социална и възпитателна работа“ /НС СДВР/ в затвора [населено място] /л. 13 от делото/, в което се сочи, че е налице първата предпоставка, визирана в разпоредбата на чл.64, ал.1 от

ЗИНЗС по отношение на л.св. А.-към 27.01.2021г. същият е изтърпял изискуемия минимум от j от наложеното наказание лишаване от свобода. По отношение на втората предпоставка, касаеща наличие на данни за настъпили трайни позитивни поведенчески промени е изразено обосновано мнение за липсата ѝ. Уточнено е, че риска от вреди е със средни стойности-резултатът от изпълнение на планираните дейности с лишеният от свобода А. не били изпълнени в цялост, което налагало на този етап наблюдение на поведението под засилен контрол и охрана. С тези мотиви е изразено отрицателно становище по отношение на молбата на Т. А. за преместване.

Въз основа на дадените становища със Заповед № 2/27.01.2021г. на Началника на затвора [населено място] е отказано преместване на жалбоподателя в затворническо общежитие от открит тип ЗО „К.“. Посочено е, че лицето е изтърпяло j от присъдата от постъпването на затвора, поради което първата предпоставка на закона е била изпълнена, но не можело да се направи категоричен извод за наличие на втората предпоставка, която да дефинира правна възможност за приложение на нормата на чл.64, ал.1 от ЗИНЗС, а именно – добро поведение. Въз основа на изискуемите по закона становища на служителите, посочени в чл. 64, ал. 1 и ал.2 от ЗИНЗС, е установено, че не са налице категорични данни за добро поведение на осъденото лице в рамките на пенитенциарното заведение. Наложено наказание лишаване от свобода не е дало своя коригиращ ефект в достатъчна степен. Въпреки, че осъденият е награждаван и няма наказание, е установено, че риска от рецидив не е редуцирана. Заповедта е мотивирана и с нормата на чл. 65, ал.3 от ЗИНЗС, съгласно която в затворническите общежития от открит тип се настаняват лишени от свобода на общ и лек режим, а спрямо л.св.Т. А. към настоящият момент се прилага строг режим.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 01.02.2021 г. /л. 22 от делото/.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 64 ЗИНЗС лишеният от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип. Когато производството е започнало по молба на лишения от свобода началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед, след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието и съобразно изискването на чл. 43, ал. 4. Екземпляр от заповедта се връчва на осъдения срещу подпис и се изпраща на прокурора, осъществяващ надзор върху

изпълнението на наказанието.

Оспорената по настоящото дело заповед е издадена от компетентния съгласно чл.64, ал.1 от ЗИНЗС орган – началникът на затвора. Спазени са изискванията по отношение формата на административния акт, заповедта е ясно и конкретно мотивирана, като в нея са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Съгласно т. 2 от ТР № 4/2004 г. на ВАС, неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който акта препраща и който се намира в административната преписка. В конкретния случай, мотивите в обжалваната заповед, са базирани върху становищата на изброените в чл. 64 от ЗИНЗС лица. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В случая административното производство е започнало по подадена от жалбоподателя молба и се е развило в съответствие със специфичните изисквания по ЗИНЗС, като са изискани и взети предвид становища от лицата, посочени в чл.64, ал.2 от ЗИНЗС.

Оспорената заповед е и материално законосъобразна.

С нормата на чл.64 ал.1 от ЗИНЗС създава законова възможност за пенитенциарните власти, която следва да се преценява конкретно за всяко осъдено лице. Законодателят е въвел конкретни формални предпоставки във връзка със срока на изтърпяното до момента наказание, но е предоставил правомощие, при тези предпоставки, административният орган да прецени доколко с оглед поведението на лишения от свобода, риска от рецидив и целите на наказанието, това преместване да е целесъобразно. В този смисъл е необходимо да се изложат обосновани мотиви, от които да е видно защо лишеният от свобода може да бъде преместен, респ. на какви основания му се отказва преместването.

В конкретния случай, видно от изложените в заповедта мотиви, административният орган е констатирал, че е изпълнено формалното изискване на чл.64, ал.1 от ЗИНЗС – жалбоподателят е изтърпял 1 от наложеното наказание в затвора. Приел е обаче, че не е налице втората предпоставка – наличието на добро поведение. За да формира този си извод, началникът на затвора е взел предвид становищата на НС СДВР/л.13/, становището на ИФ началник ЗО „К.“ /л.9/ и доклада на инспектор „СДВР“ /л.10/. Следва се отбележи, че и трите становища са отрицателни по отношение искането на жалбоподателя за преместването му в затворническо общежитие от открит тип, като същите са подробно и конкретно обосновани. Така в становището на инспектора СДВР е посочено, че видно от експертния доклад, изготвен от инспектор „социална дейност и възпитателна работа“ не са налични данни за настъпили трайни позитивни поведенчески промени в поведението на лишения от свобода А.. В същата насока е и становището на ЗН РНОД, който е посочил, че не се наблюдава снижаване на риска от рецидив-64 т., в същото време е необходимо да бъде продължена корекционната дейност по преодоляване на дефицитите в проблемните зони: „отношение към правонарушението“, „начин на живот и обкръжение“ и „умение за мислене“, т.к. те са ключови относно степента на поправяне и превъзпитаване на дееца в местата за лишаване от свобода. Отчетен е и среден риск от вреди към обществото, като е взето под внимание поведението на лицето, свързано с това, че резултатът от изпълнението на планираните дейности с л.св. А. все още не е достатъчен и се състои в спазване на наложения му режим, правилата в М. и отношението към персонала, но при засилен

контрол и охрана. Посочените основания са определили извода на административния орган за непостигнато добро поведение от осъдения, което не позволява преместването му в ЗО от открит тип. Преценката да бъде ли преместен лишения от свобода или не, принадлежи на органа, който е компетентен да издаде заповедта за преместване. В рамките на дискреционната власт той решава да уважи ли молбата за преместване или да откаже, съобразявайки конкретните фактически обстоятелства.

Изложените в становищата на лицата по чл.64, ал.2 от ЗИНЗС факти, обстоятелства и заключения съдът намира за напълно достатъчни да обосноват извода на административния орган, че не е изпълнена втората предпоставка по чл.64, ал.1, а именно лицето да има добро поведение.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, не страда от сочените от жалбоподателя пороци, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна. На основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 144 АПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът след преценка за фактическата и правна сложност на делото, намира, че следва да му бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в минималния размер от 100 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 66 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Б. А. срещу Заповед № 2/27.01.2021г. на началника на Затвора – [населено място], с която е отказано преместване му в затворническо общежитие от открит тип.

ОСЪЖДА Т. Б. А. да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и на основание чл. 64, ал. 4 ЗИНЗС не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: